

Sygn. akt I C 1054/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Kołacka

Protokolant: stażysta Natalia Śliwińska

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2018 roku w Kwidzynie

na rozprawie sprawy

z powództwa Ł. G.

przeciwko (...) S.A. w W. i (...)w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...)w W. na rzecz powoda Ł. G. kwotę 2.827,35 zł (dwa tysiące osiemset dwadzieścia siedem złotych 35/100), z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12 lutego 2016 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części w stosunku do pozwanego (...)w W.;

III. oddala powództwo w stosunku do pozwanego (...) S.A. w W.;

IV. zasądza od pozwanego (...) w W. na rzecz powoda Ł. G.:

- kwotę 142,05 zł (sto czterdzieści dwa złote 05/100) tytułem opłaty sądowej;
- kwotę 737,00 zł (siedemset trzydzieści siedem złotych 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

V. zasądza od powoda Ł. G. na rzecz pozwanego (...)w W. kwotę 850,00 zł (osiemset pięćdziesiąt złotych 00/100), tytułem wydatków;

VI. odstępuje od obciążania powoda Ł. G. kosztami zastępstwa procesowego na rzecz pozwanego (...) S.A. w W.;

VII. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kwidzynie od powoda Ł. G. kwotę 640,00 zł (sześćset czterdzieści złotych 00/100) i od pozwanego (...)w W. kwotę 112,95 zł (sto dwanaście złotych 95/100, tytułem wydatków.

Sędzia Sądu Rejonowego

Halina Ostafińska - Kołacka

Sygn. akt: I C 1054/16 Uzasadnienie

Powód Ł. G. wnosił o zasądzenie od pozwanego (...) SA w W. kwoty 18.927,65 złotych, z ustawowymi odsetkami od dnia 12.02.2016 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 11.01.2016 roku był uczestnikiem kolizji drogowej. W wyniku zderzenia uszkodzeniu uległ samochód powoda marki B. rok produkcji 2008. Sprawca szkody ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego, który przyjął swoją odpowiedzialność ale w dniu 12.02.2016 roku wypłacił powodowi odszkodowanie jedynie w wysokości 3372,65 złotych.

Powód podał, że zlecił wykonanie kosztorysu szkody celem ustalenia wartości samochodu przed dniem szkody. Rzeczoznawca samochodowy W. L. określił wartość pojazdu na kwotę 63.300 złotych a wysokość kosztów naprawy na kwotę 28.629,02 złote. Z uwagi na bierną postawę pozwanego powód w dniu 5.03.2016 roku sprzedał pojazd w stanie uszkodzonym za kwotę 41.000 złotych.

Zdaniem powoda wartość przedmiotu sporu wynosi różnica między wartością pojazdu sprzed szkody 63.300 złotych, ceną sprzedaży uzyskaną przez powoda 41.000 złotych i wypłaconym odszkodowaniem 3372,65 złotych.

Pozwany (...) SA w W. wnosił o oddalenie powództwa zarzucając, że wprawdzie szkoda zaistniała na terenie Polski ale sprawcą szkody był kierujący pojazdem mechanicznym opatrzonym białoruskimi numerami rejestracyjnymi i legitymujący się ubezpieczeniem OC, zawartym w niemieckim towarzystwie ubezpieczeniowym (...)nr polisy (...). W tej szkodzie nie występuje odpowiedzialność z polisy (...) SA. Ponieważ zachodzi odpowiedzialność z polisy zagranicznej (...) SA opracował tylko szkodę pełniąc rolę korespondenta na mocy regulaminu wewnętrznego (...) i wypłacił powodowi odszkodowanie w wysokości 3372,65 złotych.

W trakcie postępowania powód wnosił o do pozwanie w trybie art.194 kpc. w charakterze pozwanego (...) w W. , domagając się od niego odszkodowania w kwocie 18.927,65 złotych, z ustawowymi odsetkami od dnia 12.02.2016 roku. Podał, że w trakcie postępowania likwidacyjnego pozwany (...) SA nie poinformował go, że jest jedynie korespondentem ubezpieczyciela zagranicznego.

Pozwany (...)w W. nie kwestionował swojej legitymacji biernej ale wnosił o oddalenie powództwa zarzucając, iż wypłacona przez pozwanego (...) SA w W. kwota odszkodowania w wysokości 3372,35 złotych jest prawidłowa. Podał, że pismem (...) SA z dnia 19 stycznia 2016 roku powód został zapoznany z szacunkową wartością kosztów naprawy samochodu. Jednocześnie w piśmie tym poinformowano powoda, że w wypadku skorzystania z naprawy w warsztacie rekomendowanym przez (...) SA możliwe jest, po zgłoszeniu takiego zamiaru, w przypadku ujawnienia dalszych uszkodzeń lub potrzeby zmiany kwalifikacji naprawczych (z naprawy na wymianę poszczególnych części) przyznanie innej kwoty odszkodowania, a powód powinien przekazać stosowane informacje. Możliwe było również rozliczenie naprawy w tym bezgotówkowo w warsztatach współpracujących z (...) SA. Wobec braku odpowiedzi powoda decyzją z dnia 11 lutego 2016 roku zostało przyznane powodowi odszkodowanie w kwocie 3372,35 złotych.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 11 stycznia 2016 roku w miejscowości R. gmina K. doszło do wypadku komunikacyjnego , na skutek czego został uszkodzony samochód powoda Ł. G. marki B. nr rej(...). Sprawcą szkody był R. P., kierujący samochodem B. posiadającym białoruskie numery rejestracyjne (...)i posiadający ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej w niemieckim towarzystwie ubezpieczeniowym (...)nr polisy (...). W tym samym dniu powód zgłosił szkodę pozwanemu (...) SA, który po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego w roli korespondenta zagranicznego towarzystwa ubezpieczeniowego , w dniu 19 stycznia 2016 roku wydał decyzję o przyznaniu powodowi odszkodowania w kwocie 3372,65 złotych.

W dniu 5.03.2016 roku powód sprzedał samochód B. w stanie uszkodzonym za kwotę 41.000 złotych.

Wartość celowych i uzasadnionych kosztów naprawy samochodu w celu przywrócenia do stanu technicznego i walorów estetycznych sprzed szkody, przy zastosowaniu do naprawy części zamiennych nowych fabrycznie (tzw. alternatywnych), stosując kryterium ich najlepszej jakości i najniższej ceny wynosi 8129,49 złotych, przy zastosowaniu

przy tym do naprawy stawek za jedną roboczogodzinę w wysokości netto 100 złotych za prace blacharsko mechaniczne i 109 złotych za prace lakiernicze.

Wartość rynkowa pojazdu powoda na rynku polskim sprzed nastąpienia szkody wynosiła 56.500 złotych a wartość pojazdu uszkodzonego na dzień nastąpienia szkody 50.300 złotych.

(akta szkodowe k.80, odpis umowy kupna sprzedaży samochodu k.15, opinia biegłego sądowego W. Z. k.83-112).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały oraz na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej W. Z., która w ocenie Sądu sporządzona jest profesjonalnie i wyczerpująco. Strony przy tym nie zakwestionowały opinii biegłego.

Powyższy stan faktyczny jest na ogół poza sporem.

Kwestia sporna sprowadza się do określenia wysokości odszkodowania przysługującego powodowi.

Sąd podziela przy tym stanowisko pozwanego (...)w W., powołującego się na przepis art. 363par.1 kc. w brzmieniu „Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby, przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu”.

Jak wynika z powyższego przepisu realizacja funkcji kompensacyjnej odszkodowania może nastąpić albo przez przywrócenie stanu poprzedniego (restitucja naturalna) albo przez zapłatę odpowiedniej kwoty pieniężnej (rekompensata). Oba sposoby zmierzają do zniwelowania skutków zdarzenia wyrządzającego szkodę i przywrócenia stanu, jaki by istniał gdyby to zdarzenie nie nastąpiło.

Przepis ten ma zastosowanie do wszystkich wypadków roszczeń odszkodowawczych zgodnie z przepisami kodeksu cywilnego, o ile przepisy szczególne nie wprowadzają innej regulacji.

Na pewno przepis art. 363 par.1 kc. ma zastosowanie do umów ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (art.822 i nast. kc.) i do ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Słusznie zatem pozwany powołuje się na przepis art. 824(1)par.1 kc. o treści „ O ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody.

Nie ma przy tym żadnego znaczenia, że powód sprzedał samochód za kwotę 41.000 złotych a więc za kwotę niższą od ustalonej przez biegłego sądowego w wysokości 50.300 złotych w stanie uszkodzonym natomiast wartość samochodu w stanie nieuszkodzonym przed wypadkiem wynosiła 56.500 złotych.

Była to indywidualna decyzja powoda, na którą pozwany (...)nie miał żadnego wpływu.

Jeżeli powód nie miał środków finansowych na naprawę samochodu i nie mógł czekać na wypłatę stosownego odszkodowania pokrywającego celowe i uzasadnione koszty naprawy, nic nie stało na przeszkodzie aby skorzystał z propozycji (...) SA przedstawionej w piśmie z dnia 19.01.2016 roku (k.4 akt), a mianowicie oddania samochodu do naprawy w warsztacie naprawczym współpracującym z (...) SA i rozliczenia szkody na podstawie faktur dotyczących naprawy.

Z całą pewnością brak środków finansowych na naprawę nie upoważniał powoda do sprzedaży samochodu w stanie uszkodzonym, tym bardziej, że nie nastąpiła szkoda całkowita co wynika z opinii biegłego.

Jeżeli chodzi o opinię rzeczoznawcy W. L., na którą powołuje się powód, to jest ona dokumentem prywatnym sporządzonym na jego zlecenie.

„Nie może być traktowana jako dowód w procesie opinia biegłego, choćby był nim stały biegły sądowy, sporządzona na piśmie na polecenie strony i złożona do akt sądowych. Oparcie orzeczenia na pozasądowym oświadczeniu biegłego stanowi uchybienie procesowe uzasadniające podstawę kasacyjną”(Kodeks postępowania cywilnego Jacek Gudowski, tekst, orzecznictwo, piśmiennictwo, Wydawnictwo Prawnicze Sp. z o.o.- Warszawa 1998, str.521).

Powód nie naprawił samochodu a sprzedał samochód w stanie uszkodzonym. Niecelowym zatem byłoby zobowiązanie pozwanego do wypłaty kosztów naprawy ustalonych przez biegłego sądowego W. Z. w wysokości 8129,49 złotych po potrąceniu otrzymanej już kwoty 3372,65 złotych, co daje kwotę 4756,84 złote.

Skoro wartość rynkowa pojazdu przed szkodą wynosiła 56.500 złotych a wartość rynkowa pojazdu uszkodzonego wynosiła 50.300 złotych, to powód poniósł szkodę w wysokości 6.200 złotych (56.500- 50.300). W toku postępowania likwidacyjnego powód otrzymał już odszkodowanie w wysokości 3.372,65 złotych, a więc do wypłaty pozostała kwota 2.827,35 złotych(6.200 – 3.372,65).

Sąd zasądził więc od pozwanego (...)w W. na rzecz powoda kwotę 2.827,35 złotych a w pozostałym zakresie w stosunku do tego pozwanego powództwo oddalił.

Należało również oddalić powództwo w stosunku do pozwanego (...) S.A. w W. z powodu braku po jego stronie legitymacji biernej do występowania w sprawie.

Zdaniem Sądu powód zasadnie dochodzi odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 12 lutego 2016 roku.

Nie można obarczać powoda odpowiedzialnością za brak zgłoszenia szkody do pozwanego (...)w W.. Powód niezwłocznie 11 stycznia 2016 roku zgłosił szkodę pozwanemu (...) S.A. w W., które 19 stycznia 2016 roku wypłaciło powodowi odszkodowanie w wysokości 3.372,75 złotych i nie powiadomiło wcześniej powoda o braku podstaw do swojej odpowiedzialności. O podstawach odpowiedzialności (...)w W. powód dowiedział się dopiero w trakcie procesu.

Zgodnie z przepisem art. 481par.1 kc. „Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi”.

Ponieważ ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku (art.817 par.1 kc.), powodowi należą się odsetki za czas opóźnienia od 12 lutego 2016 roku.

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art. 822par.1 kc. w zw. z art. 34 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2016 r.,poz.2060 – tekst jedn.) orzekł jak wyżej.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98 par.1 kpc. w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym na dzień wniesienia pozwu, tj. 10 października 2016 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804).

Powód wygrał sprawę w 15 % i w takiej części należy mu się zwrot kosztów postępowania od pozwanego (...) w W.. Na koszty poniesione przez powoda składały się opłata od pozwu w kwocie 947 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 4800 zł, przy czym pozwany winien mu zwrócić 15 % wyżej wskazanych kwot, tj. 142,05 zł (15 % x 947 zł) i 720,00 zł (15 % x 4800 zł). Wraz z kosztami zastępstwa procesowego pozwany powinien zwrócić powodowi opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, co daje łączną kwotę 737,00 zł (720 zł + 17 zł).

W toku postępowania pozwany (...)z siedzibą w W. uiścił zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 1000 zł. Powód jako przegrywający sprawę w 85 % winien zwrócić pozwanemu kwotę 850 zł, o czym Sąd orzekł w punkcie V wyroku.

Zgodnie z art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążania powoda Ł. G. kosztami zastępstwa procesowego na rzecz pozwanego (...) S.A. w W.. Powództwo w stosunku do wyżej wskazanego pozwanego zostało oddalone w całości z uwagi na brak legitymacji biernej do występowania w niniejszej sprawie, co mogłoby uzasadniać zasądzenie od powoda całości poniesionych kosztów zastępstwa procesowego. Należy jednakże zauważyć, że aktywność pozwanego (...) S.A. w W. w niniejszym postępowaniu ograniczyła się do złożenia odpowiedzi na pozew zawierającej zarzut braku legitymacji biernej. Ponadto wniesienie pozwu przeciwko wyżej wskazanemu pozwanemu spowodowane było okolicznością, iż pozwany w toku postępowania likwidacyjnego nie poinformował powoda, iż w postępowaniu tym występuje tylko jako korespondent na mocy regulaminu wewnętrznego (...), nie zaś jako ubezpieczyciel sprawcy szkody. Ponadto odpowiedź na pozew zawierająca zarzut braku legitymacji biernej wraz z krótkim uzasadnieniem nie musiała być sporządzona koniecznie przez radcę prawnego. Wyjaśnienie w tym przedmiocie mógł złożyć inny upoważniony pracownik, co pozwoliłoby na uniknięcie kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany jest profesjonalnym podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie ubezpieczeń, zatem wyjaśnienie roli pełnionej w postępowaniu likwidacyjnym nie wymagało korzystania z pomocy radcy prawnego.

W toku dotychczasowego procesu powstały wydatki w łącznej wysokości 1752,95 zł, tytułem wynagrodzenia biegłego sądowego W. Z., ustalonego i przyznanego postanowieniem Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym w Kwidzynie z dnia 31 października 2017 r.

Powyższe wydatki do kwoty 1000 zł zostały pokryte z zaliczki wniesionej przez pozwane (...)w W., zaś pozostałe koszty w kwocie 752,95 zł zostały poniesione przez Skarb Państwa.

W związku z powyższym Sąd mając na uwadze wynik sprawy nakazał ściąganie od powoda 85 % wydatków, tj. kwoty 640 zł (752,95 x 85 %) i od pozwanego (...)w W. kwoty 112,95 zł (752,95 zł x 15 %) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kwidzynie tytułem brakujących wydatków na podstawie art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst ujednolicony Dz. U. z 2018 r. poz. 300), o czym orzeczono w punkcie VII wyroku.